Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26367
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cedine sua me inebriauit. Qeni ubu suu qd erat
& e incorde suo m totu infudit. qm n cu illo
m omia donauit. Non eni inductio qlscunq;
hic debet intellegi. s; inductio cu iure possiden
di sic ius e sponsa legi tma cu tabulis matimo
nii indore sui induci. Qd adhec illa elisabet cu
istud intus aure cordis pcepisset. Exultabim & le
tabim inte. Hoc uere dix & cu magno clamore
dix. Ait eni uoce magna. Benedicta tu int mu
lieres & b. f. u. t. Et unde hoc m ut uenat ma
ter d. m. a. m. Ecce eni ut facta e uox salutatio
nis tue in aurib meis exultauit ingaudio infans
in utero meo. Et beata qcredidisti. qa pficient in
te qdicta s t adno. Nonne hoc erat dicere exulta
bim & letabim inte. Ia eni incipim ego infans
in utro meo exultare. ingaudio auoce salutatio
nis tue. Ex hoc & nos & quenturi s pnos exultabim
& letabim inte. & cantabim dicentes. qa eua nos
fecit plorare. maria nos fecit exultare. Ma qd illa
tlis abstulit. tu reddis almo germine. Iccirco ex
ultabim & letabim inte. Quom inte. Dica paulo
ex pssius. Memores ubm tuoe supuinu rectu dili
gt te. Hec e & erit matia causa exultationis. t
letitie nre inte memoria ubum tuoe. qa uirgineis
ubib lactasse pdicaberis illu qcreauit te. Dicem